

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébettér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész ivon.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

a

„Székely Hirlap“

Politikai, társadalmi- és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet“ közlönyének

V-ik évfolyam második felére.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre 3 forint. Évnegyed-re 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj, legcélszerűbben postai utalvánnyal, a „Székely Hirlap“ kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre, küldendő.

M.-Vásárhelytt, 1873. aug. 15.

A Baróth-Köpecz vidékén és szomszédságában fölfedezett gazdag kőszéntelephez államgazdászati, sőt nemzetiségi szempontból is kecségtető kilátások, szép remények fűződnek.

Mult számunkban csak magát a tényt kívántuk konstatálni, csupán az eddigelő tisztábahozott és megállapított adatokat kívántuk olvasóinkkal megismertetni. Legyen szabad jelen cikkünkben a hozzáfűződött reményeket és kilátásokat röviden illusztrálnunk.

A szerencsés körülmények egész legioja találkozik össze a kőszéntelep jövőjének biztosítására. Idetartozik első helyen azon körülmény, hogy hatalmas rétegei egy világvonalt: a magy. keleti vaspálya közvetlen közelében terülnek el, melynek következtében a gazdag kőszéntelep „fekete gyémántjait“ könnyű lesz forgalomba hozni. Továbbá a kőszén maga — a mint ez a Bécsben végrehajtott analysisből kitűnik — az igen jó minőségű kőszének közé tartozik. Nagy fontosságú körülmény — hogy többet ne említsünk — mikép maga a természet látszott gondoskodni a piacról, melyen terményei elarusittassanak. A szomszéd Románia, sőt általában az aldunai tartományok ismeretese kőszén szegénységükről; a romániai vasúton rával tüzelnek. Az aldunai népek tunyaságán kívül a kőszénhiány volt fő tényezője annak, hogy az Alduna mellett a gyár-
ipar magasabb lendületet nem vehetett. E hiány megszűnt, a baróth-köpeczi kőszén nagy befolyással lesz a szomszéd keleti tartományok gyár-
iparának fejlesztésére. De nemcsak a szomszédban, hanem az óriási kőszéntelep környezetében: a Székelyföldön is meg fogja indítani a gyár-
ipart. Nem telik el pár évtized, s az Olt mellett a havasi patakokkal átszelt völgyekben füstölő kémények emelkednek magasra, itt kohók tombolnak, ott nagy kemencékben békásó izzad, a keleti tartományokban elarusítandó üveggéskészítmények előállítására stb.

A kőszéntelep ezer meg ezer munkás karokat fog magához vonzani.

Kétséget nem szenved, mikép e munkás karok legnagyobb részben a székely népből fognak kikerülni. Honnan is kerülhetnének egyebünne? A székely nép munkás, izmai edzetek, épen ezért kitartó is a munkában, ő maga keresi föl azt, a fekete tengerig is elbódorog munka után. A kőszéntelep föld alatt turó vakondjait honnan lehetne biztosabban ujonezozni, mint a munkabíró székelyekből? Elvárjuk az „erdélyi kereskedelmi és hitelbank“ hazafi részvényesitől, hogy a nagy vállalatban a székely népnek előnyt adnak, s ha a kőszéntelep elarusítva idegen pénztőzsérek kezébe kerülne: a kötendő szerződésben nem felejtene ki egy pontot, melybe kikötve az idegen munkások be nem hozhatását, a kőszén munkát a székelyek számára biztosítják. A bank ez által jelentékeny hasznot tenne a magyar nemzetiségnek. Azon kérdést, mely felett buzgó hazafiak annyi álmatlan éjet töltenek el: hogyan lehetne t. i. a székelyek kivándorlását megakadályozni? — egy időre legalább megoldaná. Mert hiszen miért menne a székely a fekete tengerhez munkáért, a midőn az saját szülőföldén: Baróthon megtalálhatja.

Az a pénzforgalom, melyet e nagyszerű vállalat megindítand, új alakot fog adni a kőszéntelep környező vidékeknek, sőt az egész Székelyföldre is ki fogja terjeszteni befolyását. Nem hisszük, hogy mint Amerika petroléum-forrásos vidékein, vagy Dél-Afrikában a Kapföld gyémánttelepein, egyszerre óriási városok emelkedjenek a kőszéntelep körül: az azonban kétségtelen, hogy a gazdag pénzforgalom meg fog látszani az egész vidék ábrázatán, az emberek jóllétén s nagy befojással lesz a székelység szellemi emelkedésére is, mert a szellemi élet anyagi alapokban épül föl.

Szózat a Székelyföldről törvényeink szerkesztőihez a codificatio ügyében. *)

A ki embertársától vagyont, becsületet-életet elrabol, vagy megzavarja a társadalomnak ama nyugodt felszínét, melyért az emberek millió éjet napot összetéve, annyi áldozattal küzdenek, és melyet zavartalan jótétnek nevezünk, — az olyant valóban humanismus czíme alatt sem lehet máskép, mint teljes megvetéssel illetve, határozott szigorúsággal kizárni azon művelt keblű emberek tiszta köréből, kiknek lelke elég nemes és erős, hogy mindattól undor- és irtózáttal elforduljanak, mit erkölcsi törvényénél és társadalmi élet érzéjénél fogva, általánosan gonosz, bűnös- vagy rosznak szoktak nevezni és tekinteni.

Ezért mondtunk mi tehát, megelőző cikkünkben, hogy büntetőtörvénykönyvünk alkotásánál, az ugynevezett morális irányt, épen a humanismus érdekében, különösen tekintetbe kell venni.

Midőn azonban ezen határozottan szigorú irányt körül is irtuk, korántsem feleltük, hogy az élő emberek szótárában megvan e szó is „philanthropia.“ — Csakhogy közöttünk és a jelenkornak divatos humanismusát pártoló ábrándozók között, azon lényeges különbség létezik, hogy mi soha se feledjük azt is, miszerint „áphilanthropia“ is van, az indokolhatatlan érzélgésnek ama fattyusarjadéka

*) Lásd „Székely Hirlap“ f. évi 9. 12 és 18. számait.

az elszegényedett léleknek ama gyengesége, mely okozza azt, hogy becsületes ember is sokszor a gonoszok közé keveredik, azok között eltéved és porbaomlik és okozza a társadalmi életnek teljes keserűségét, vagy pedig végromlását az által, hogy a bűnöst saját érdeke ellen védszárnnyai alá befogadja.

A teremő jó-Isten meg ne engedje, hogy mi a philanthropia szép tanaira, valaha legkisebb árnyékot is igyekezzünk vetni, de azt se engedje, hogy feledve az élet nemes célját, a közös jóllétet, csak szünetlenül a megbüntetett gonosztevők kiérdemlett állapota fölött turbékoljunk, és ebből hajlamot kapva a börtön zárainak fölnyitására, minden igyekezetünket, azon haszontalan és veszedelmes fáradságnak áldozzuk fel, hogy a szerecsent fehérre mossuk, mert a philanthropia nem abban rejlik, hogy mellőzve minden nemes érdeket, a híres gonosztevőket a becsületes emberekkel egyenjogossuk, nem abban áll az emberiség valódi értelme, hogy a megrögzött bűnöst, mint gyógyíthatatlan beteget szánandólag szemléljük, vagy pedig, hogy a büntetések fokát minél kevesebb bre szállítsuk, hanem legelőször abból áll a valódi philanthropia, hogy minden embertársunknak háboríthatatlan nyugalmit biztosítsuk és épen ezért lehetetlenné tegyük a gonosz embereknek társadalmi létezését, e mellett kiterjedhet figyelmünk arra, hogy a ki fogházba kerül, szükségtelen kínzásoktól mentesítve legyen és onnan visszatérve, nem mint eleven ördög, és nem elfekélyesedett nyomorék test vagy lélekkel, hanem mint az emberi társaságuk ujan született, vagy legalább haszonvezető munkás tagja lépjen a szabad élet mezejére.

Valóban megfoghatatlan e részben a jelenkornak fel-fogása, sőt mondhatni, hogy hanyatlásnak indult, mert az imádott szabadság és felvilágosodás szép szavai, melyeknek nevében a philanthropia és humanismus közóhajítás tárgyát képezi, sohasem ismétlődtek az emberek ajakán többször mint most, és daczára mindezeknek — elég sajnos, hogy így van — megleősen apad azon állampolgároknak száma, kik őszintén óhajtják a törvényeknek határozott szigorúságát, holott épen akkor, midőn a törvény határozottan kimondja, hogy „ez szabad, és amaz nem szabad“ és midőn szigoruan bünteti azt a mi nem szabad, ekkor — mondjuk mi — legnagyobb szabadság létezik a társadalomban, mert ilyenkor nem szenved az ártatlan, nem menekszik a bűnös, mert ilyenkor mondja el igazán minden állampolgár jogosan, hogy „vagyonom, becsülete, és életem biztos.“

Vagy talán akkor lenne boldog az élet, ha minden ember mondaná, hogy „nekem minden szabad“? — Ezen jelszóval, kétségen kívül minden emberben ellenére, és minden léptében akadályra találva, bármilyen halandó.

Sőt talán, akkor biztos a közös boldogság és jólét, midőn tapasztalatból tudjuk, hogy épen a meglazult szilárdság miatt, egyes elhíresedett rablók és gyújtogatók, fél országot rettegésben tartanak, és az állam, melyben ilyes valami megtörténhetik, világhírré vergődik? akkor lehet valamely államban biztos a jövő, mikor az államrend ellen, humanismus, nationalismuss vagy bármely más sallangós czím alatt, nyíltan bujtogatni lehet?

Ezek olyan kérdések, melyek nem teletet, hanem határozott tettet igényelnek.

A régi nép — meglehet oka volt reá — azt kiáltó: „panem et circenses.“ de a mostani józanság és becsültre hajlandó értelmes nép, épen az emberiség szent érdekében, méltán és valóban sürgetve kiálthatja „rendet, törvényt, de szigoruan igazságos törvényt nekünk.“!

A fennebbieken és eddigi cikkeinkben lehető röviden eléadtuk azt, hogy egy büntetőtörvénykönyvben a humanismus, minő irányban lehet tekintetbevé; azon feltétellel, hogy szíves olvasóink türelmével vissza nem élünk, hozzászólunk még a büntetőtörvény további igen sok kellékeihez, erre azonban még a tisztelt szerkesztőségől további engedélyt is kell kérnünk.

Gyárfás József.

Vidék.

Nagy-Szeben, augusztus 4.

XII. kérdés a szászok XII. pontjára.

Szász atyáinkfiat megint kezdik a világot ámitani, a külföldi német lapokban alaptalan perfid és koholt panaszokkal.

Ismét jajgatnak a „Spenersche“-t, „Augsburger Allgemeine“-t, „Frankfurter“-t és mindenféle más „Zeitungban.“

Közelebbről a „Nyelvharcz Magyarországon“ című agyafurt röpiratával a szászok érdekében föllépett müncheni Löher, ó szászaink valamely rosmájú kolomposa információjára a „Kölnische Zeitung“ hasábjain lelkére kötötte a nagy germánjának, hogy ne engedje továbbra is sanyargatni és elnyomni azt a derék erdélyi szász-ságot a „kultur-képtelen“ maroknyi magyarság által.

E jajkiáltások Nagy-Szebenből, ritkábban Brassóból, azután Buda-Pesttől szász műhelyből, nyers állapotban, Bécsbe kerülnek egy megérdemlett nyugalomnak örvendő magyarelles szász atyafi gyárába, ki Schmerling alatt sajtóirodai főnök volt és a küldeményeket konz. képen kiosztogatja a külföldi német lapok levelezőinek, kik az erdélyi viszonyokhoz úgy értvén, mint a hajdu a harang öntéshez: testestől lelkestől egekig magasztalják a szászok „Mediascher Tagjának“ a szász egyetem által XII. pontba foglalt törvényjavaslat szerű programjában kifejtett szerény kívánalmakat.

E lap t. olvasói ismerik a törvényhatóságoknak pártolás végett megküldött szerény XII. pontot.

Főlétsleges volna tehát azokat e helyen még egyszer elsorolni.

Annnyit azonban egyelőre is meg kívánunk jegyezni, hogy szász atyáinkfiat tán maguk sem hiszik komolyan, hogy a tisztán közigazgatási ügyek nem alapulnának elavult kiváltságos jogokon, ha azok a XII. pont szellemében volnának rendezendők.

Még ha ilyformán az államegység megbontása ellen nem lennének is irányozva, akkor is lehetetlenné válnék az ország összes közigazgatása gyakorlati újraszervezése, mert hát épen a szász törvényhatóságok jelen területe meghagyása mellett a többi törvényhatóságok helyes kikerekítése a lehetetlenségek sorába tartoznék.

Nézetünk szerint az erdélyi szászok csak saját érdekekben cselekednének, ha az elfogadhatlan XII. pont helyett a következő XII. kérdést jól szem előtt tartanák.

I. Valjon biztosítva lenne-e a magyar birodalom német ajku állampolgárai létele, ha a közigazgatás az erdélyi részekben, a szászok kedvéért, a szász egyetem XII. pontja értelmében lenne rendezve?

*) Ajánljuk e lezikket olvasóink figyelmébe. Mintán nekünk székelyeknek szász szomszédainkkal soknemű viszonyaink, érintkezéseink vannak: érdekünkben áll a szász atyáink követeléseit közelről ismerni. Szerk.

TÁRCSA.

A Hutter-féle méhkas.

M.-Vásárhely, 1873. aug. 14.

Engedelmeskedve szerk. ur megbízásának, ámbár e choleras és mézszegény idő nem látszik erre alkalmasnak, sietek elmondani véleményemet a Hutter-féle méhkasról.

Melyik a legjobb méhkas a sokféle közül? Ezen kérdést teszi fel majd minden kezdő méhés. Igen bizony! kezdő, — mert a ki egyik vagy másik rendszer mellett 5—6 évig méhészkedett, az már nem könnyen mond le arról. Ha sikerrel tenyésztette méheit, ép úgy nem hajlandó más rendszert fogadni el, mintha fáradozásait nem követte a kívánt eredmény. Az első esetben azt mondja: „nekem e vagy ama rendszer mellett is meg van hasznom, miért kísértsek meg más bizonytalant?“ A másodikban így okosodik: „nincs szerencsém a méhészethez, nem bajlódom vele.“ Hanem, hogy szavamat egymásba ne öltsem, megfelelek e kérdésre: Melyik a legjobb méhkas?

A szava bevezethető méhészek általános megállapodása szerint: legjobb méhkas az, mely mellett a méhek leginkább hatalmában állanak a méhészek; melyben a méhek, a méhész célja szerint s mintegy parancsára dolgoznak. Ilyenekül ismeri el eddig a méhészet a Dzierzon, és a br. Berlepsch-féle méhkasokat. A sejtek mindkettőben mozgathatók, csak hogy az utóbbiakban könnyebben és kényelmesebben.

Ezen kasok által sikerült elvégre a méheket házi

II. Valjon megmaradtak-e szászoknak Bach kormány alatt, mikor ezen országrész 10 kerületre volt felosztva, is megőrizték-e vagy sem fajuk sajátosságait, észszerűleg szervezett, szabad és egyenlő jogokkal fölrüházott törvényhatóságok határain belül?

III. Valjon nem közzöuhetik-e a magyar királynak és a magyaroknak a szabad intézményeket, melyeknek birtokában most is vannak?

IV. Valjon a királyföldnek, mint közigazgatási egységnek fennmaradásából nem következnek-e természetesen külön magyar, székely és román területek alakítása és valjon nem követeli-e az állam, de sőt a német elem érdeke is a nemzetiségi területek megszüntetését?

V. Valjon az erdélyi szászok és egyáltalán a magyar korona területén lakó németek jól fölfogott tulajdon érdekekben törekedhetnek-e más politikai célok felé, mint a milyeneket a magyarok tartanak szem előtt, és valjon nincsenek-e közös ellenségeik, kik a német és magyar elem megsemmisítését egyaránt tűzték ki maguknak fő feladatul? Avagy lehet-e tagadni, hogy a nyugodt és higgadt magyar elem becsülettel törekszik előre a művelődés pályáján, és hogy ha van elem, mely a némettel karöltve van hivatva és jogosítva, a műveltséget kelet felé terjesztetni, az bizonyára más nem lehet, mint az életképes, erőteljes magyar elem?

VI. Valjon miután a szászok előbb lutheránusok és csak azután németek, legutolsók sorban pedig magyar állampolgárok, képzelhető-e vagy sem a lutherana eklészia egészséges és szabad fejlődése észszerűleg kikerekített törvényhatóságok mellett?

VII. Valjon eltűnőnek a szászok a földszínéről, ha összmunicipiumot nem kapnának és valjon megszűntek-e lenni, mert Bach alatt sem volt egyetemök?

VIII. Valjon jogos és okos-e, hogy a szász vezérszereplők legtöbb cselekedete kiutforrása oly gyűlölet, mely egy részről indokoltan, más részről magukra a szászokra nézve káros következtetéseket von maga után?

IX. Valjon a szász elem nem fogyna-e ki erejéből és nem indulna-e végpusztulásnak a folytonos harcban a többi ez idő szerint immár egyenjogu fajokkal, és vajon komolyan hiszik-e a szászok, hogy jogot tarthatnak oly külön álláshoz, milyenről elvakult kolomposaik álmodnak.

X. Valjon csakugyan nagy boldogságot lelnének-e szászatyáinkfiat abban, ha a 19. század jelenleg fölvilágosult korszakában is a királyföldet olyas kizárólagos birtokul tekinthetnék, melynek határain belül a nem szász ajku tulajdonos többség, mi joggal se birhasson a közéletben?

XI. Egyre hánytorgatják, hogy a szászfaj kiváló kultúrmissioval bir. De kérdjük, valjon hatolt-e ezen faj a művelődés szellemében saját faja körén kívül? Ugyan ki az oka, hogy szász községekben idegenek is szerettek tulajdon és földet? Műveltséget vagy terjesztett-e a szász faj azon nép között, mely között élt és él és mely annyira

viissamaradt? Nem volna-e méltányos, hogy az egyenjogu nem szász ajku polgárság is valahára szintén résztvegyen a királyföldi vagyon fölött való rendelkezésben? Avagy a német kultúra természete kívánja-e, hogy a királyföld közös vagyona oly célokra legyen fordítva, melyek a magyar állam eszméjével és a jogegyenlőség fogalmaival homlokegyenest ellenkeznek? Mi baja van a nemzetiségnek a kultúra földadataival. Ám emeljétek magatokhoz föl azokat, kik véleményetek szerint annyira vissza vannak maradva, akkor lesz jogotok háládatosságra számot tartani; az ily nemes tett bizonyára nemes gyümölcsöt fogna teremni.

XII. Végül: Valjon bizonyos teokratiko-bureaokratikus körök, nem pedig a józan polgárság és falusi gazdánép érdeke irányado-e, mely nép épen azért van visszamaradva, épen azért önző és épen azért csak specifikus szász külön állásért rajong, mert a folytonos küzdelemben holmi külön jogokért ereje lankadt és oly irányba lett terelve, mely távol esik úgy a helyes politikai, mint józan nemzetgazdasági fejlődés ösvényétől? És valjon csakugyan hiszik-e, hogy a közvéleményt Németországban tévuttra lehessen vezetni az említett hirlapi cikkel, és elhitetni oda künn, hogy itten a németeket sanyargatják, úton útfélen üldözik, mert az ország nekik külön államot nem akar engedni az államban? Valjon a lengyelek Pórosországban, a francziák Elsassban, az olaszok Franciaországban, a dánok Holsteinban nyelv dolgában élvezik-e bár csak század részben azon jogokat, melyeket a magyarországi nemzetiségeknek azon nemzetiségi törvény biztosít, melyek befolyása mellett a szászok századok óta fejlődtek és elvégre is vajjon a magyar körökben keresendők-e a german fajok fejlődése ellenségei?

Szebeni.

XXVI-ik közlemény a „székely pályadíj“ alapról.

Sz. Udvarhely köri unitárius papok és mesterek által tett adakozásoknak a XVIII-ik közleményre nyilvánosságra hozott jegyzékéből kimaradtak volt derzsi pap Inczeffi József, ki azóta adott 1 frtot, muzsai pap Hatvázi József adott 8 kr, derzsi mester Gábor András adott 50 kr, beküldötte utólagosan Gyöngyösi István esperes ur Szives köszönet érte. Ugyan Udvarhelyszéken Vargyas községében 25 frtot adtak következő székely honfiak és honleányok: Imets Mózes 1 frt, Német Dávid közjegyző 1 frt, Máté József 10 kr, Szolga Ferencz 50 kr, Szolga Gábor 50 kr, Szolga Juli 50 kr, Ambrus Mózes 10 kr, Szolga Imre 20 kr, Szöcs Anna 10 kr, Gáspár János 10 kr, Máté Zsigmond 50 kr, Máté Sándor 50 kr, Székely Pál idősb 10 kr, Máté Judit 10 kr, Ilkei György 10 kr, Tóth Ferencz 10 kr, Dregus János 10 kr, Máté Mózes 10 kr, Sebe Klára 10 kr, Csorba Mihály 10 kr, Csorba Julianna 10 kr, Molnár András 10 kr, Pál Julianna 10 kr, Zoltán Julianna 5 kr, Csorba Todor 10 kr, Csorba Miklós 10 kr, Csorba Ilona 10 kr, Anderkó Mózes 10 kr, Máté Julianna 10 kr, Dregus János 10 kr, Dre-

merem állítani: hogy a Hutter kas az, mely székely gazdánk jelen viszonyai között általános elterjedésnek örvendhetne.

Ez a kas a régi és új, vagy a tár és rajoztató rendszereknek olcsó és szerencsés összeállítása. Már első látásra annyira cél- és egyszerűnek tűnt fel, hogy azt azonnal a székely méhészet Kolumbusz tojásának tartám. A közönséges vessző kas, csup helyett, deszka lapra van fonva, melyre kis Dzierzon-féle ládácska jön. Eyny az egész.

Nincs ugyan itt annyira hatalmunkban a méh, mint Berlepsch vagy Dzierzon kasoknál; de nem is áll annyira hatalmunkon kívül, s a véletlen esélyeinek kitéve, mint a közönséges vesszőból készültek. A gyenge törzsök éte-tése jó karba hozása könnyű szerrel eszközölhető; a jók hasznosítása, gyilkolási rendszerünk is, megtörténhetik. Aztán még a mi fő dolog, olcsó is. Az alját 30 krért megcsinálják, a kik az eddigieket fonták. A felső részét megcsinálhatja mindenki, ha a fűrészzel és gyaluval némileg bánni tud; hanem bármelyik asztalos megkésztí 50—60 krért városon is, faluhelyen még olcsóbban.

Azon kérdésre, hogy a ládácskák mekkorák legyenek, s hogy azok csak pallókkal vagy mint Vályi Elek ur az „Erd. Gazdá“-ban ajánlja Berlepsch-féle rájákkal látassanak-e el — térszűke miatt ezuttal nem terjeszkedem ki. Valamint a kas részletes leírása vagy kezelésére sem. A ki szavaimnak e tekintetben talajdonit valami fontos-ságot, az nálam bármikor megsemlélheti.

Ezuttal csak az illetők figyelmét akartam felkölteni a Hutter-féle méhkasok iránt, mi ha sikerült; e kis cikknek elég nagy eredménye van.

Horváth Gáspár.

gus György 10 kr, Máté József 10 kr, Varga Lajos 10 kr, Papuk János görög nem egyesült lelkész 20 kr, Máté Pál török 10 kr, Szabó József 10 kr, Szász Judit 10 kr, Ilkei Sámuel 10 kr, Máté Ferencz solymár 10 kr, Ilkei Bálint 10 kr, Máté Péter Balázs 10 kr, Máté Rebeka 10 kr, Márton András 5 kr, Andorkó István 10 kr, Farkas Áron 10 kr, Gaiga István 5 kr, Román István 10 kr, Csorba János 10 kr, Ilkei József 10 kr, Szél Sálome 10 kr, Sova Péter 10 kr, Ambrus András 10 kr, Fülöp János 10 kr, Keresztes Anna 10 kr, Soos Sándor 5 kr, Ilkei Mózes 10 kr, Szöcs Máté Ferencz 1 kr, Máté Péter varga 5 kr, Máté R. 20 kr, Dimény M. 50 kr, Németi M. ifju 10 kr, Máté Péter 10 kr, Ambrus Péterné 5 kr, Székely Ferencz 10 kr, Benkő Ferencz 15 kr, Dimény Ferencz 5 kr, Dimény József 10 frt, Fejér János 4 kr, Ilkei Péter 10 kr, Máté Mózes 10 kr, Mezei Ferencz 5 kr, Pál Rebeka 10 kr, Mezei János 5 kr, Sós Anna 10 kr, Pánczél Péter 10 kr, Borbát Lajos 10 kr, Ambrus Mózes 10 kr, Molnár Ignác 10 kr, Sikó Mózes 10 kr, Sikó Trézsi 5 kr, Jakab Péter 6 kr, Molnár János ifju 10 kr, Máté György 5 kr, Sós Elek 10 kr, Máté Sámuel 10 kr, Tóth György 10 kr, Máté Elek 10 kr, Borbát Ferencz 10 kr, Borbát Lajos 10 Orbán Ferencz 5 kr, Máté Péter Mátyás 10 kr, Rapóti Sándor 5 kr, Ilkei József 5 kr, Belle Samu 5 kr, Sós András 10 kr, Székely Miklós 10 kr, Máté Lajos 10 kr, Pánczél György 5 kr, Farkas Mózes 5 kr, Pánczél Ferencz 5 kr, Sós Ilona 5 kr, Székely Máté 5 kr, Szász József 4 kr, Török Máté Péter 5 kr, Sós Judit 4 kr, Ambrus Ferencz 10 kr, Pap Judit 3 kr, Máté Pál 5 kr, Imets A. 10 kr, Imecz L. 10 kr, Ilkei András 20 kr, Sós Elek alsó 10 kr, Gyertyáni János ur 5 frt, Pál István 10 kr, Borbát Elek 10 kr, Veres Sámuel 20 kr, Máté Mihály 6 kr, Démén Péter 10 kr, Pál Jánosné 10 kr, Dimén Mózes alsó 10 kr, Veres József 10 kr, Andorkó Ferencz 10 kr, Dimén András 10 kr, László András 10 kr, Sütő András 10 kr, Kórodi András 10 kr, Veres Miklós 10 kr, Dávid Antal 20 kr, Simon József 10 kr, Dimén Mózes alsó 10 kr, Andarkó András 10 kr, Molnár Ferencz b kr, Szolga József 10 kr, Ilkei János 5 kr, Andorkó Ferencz if. 5 kr, Ambrus András 10 kr, Ifj. Mánk Máté 5 kr, Székely Pál ifj. 5 kr, Vargyas közsege pénztára 2 frt 82 kr.

Dr. Dobránszky Péter m. kir. egyetemi és József műegyetemi tanár beküldött hozám azon műegyetem tisztelt tanáraitól gyűjtött 21 frtot s a tanítványoktól gyűjtött 66 frt 50 krt, együtt 87 frt 50 kr.

Szamosujvárról Kozma Döme zárdafőnök ur ismét öt forintot küldött bé a következő hazafiaktól: Sándor Bonaventura maros-vásárhelyi zárdafőnök 1 frt, Pál Kapistrán János szerzetes tanító 1 frt, Márton Gerald szerzetes tanító 1 frt, Bándi Beruadin szerzetes lelkész helyettes 1 frt, Zudor Abraham gazdatiszt 1 frt.

Nagy-Enyedről Török Bálint ur most másodszor a következő hazafiai adományokat küldötte be: Török Bertalan, Czirner Nándor, Fosztór Ferencz, Kerekes Mihály, Ujvári Imre, Kocsis Miklós, Teleki József, Fülöp Géza, Török Antal, Konez Albert, Szentpáli Károly egy egy forintot, együtt 11 frtot adtak. Gyergyó Ditrő község 20 frt adományát Puskás Ferencz alispán ur szintén beküldötte.

A mai nap takarékpénztárba tettem egy 5 frtos régi befizetéssel együtt 235 frtot 80 krt, mit az eddigihez adva immár együtt kamatozik 6211 frt 80 kr. fizetetlen van 10 frt 36 kr, tesz tehát együtt az egész pályadíj-alap 6223 frt 16 krt.

Kolozsvárt, augusztus 6-án 1873.

Jakab Elek

Terv, a „Szurdék“ rendbehozására. Vannak dolgok, melyek, ha czélszerűségüket egyszer fölsímtük nem tűnnek halasztást, de gyors életbeléptetést igényelnek. Ide tartoznak a „Szurdék“ pontinimocsárának eltörlése városunk területéről. Senki sem tudja, hogy volta képpen mi az a cholera, abban azonban tekintélyes szakértők véleménye megegyezik: hogy az ily miázma fészkek képezik arsenaljait, a láthatatlan ellenség ezekben készíti öldöklő fegyvereit. Városunkban nincs egyetlen polgár, ki e halált lehellő tőfenék tovább fennmaradását ohajtaná. De hogyan semmisítsük azt meg? Nem elég egy pár napszámot oda állítani, a szemetet megpiszkáltatni; nem elég az utcázt szemetet oda hordatni — a mint ez folytonosan történik — annak egyedüli gyökeres kurája: egészséges ép földdel elborítani a száradós szemetet, s ez által rothadását meggátolni, a vést lehelő medenczét egészen betölteni. Ugyde az az egészséges föld magától nem megy a „Szurdék“ árkaiba, tetemes pénzköltség nélkül végre nem hajtható. Honnan vegyük az erre megkívántató pénzt? A városi pénztárból bajosan; hiszen a rossz nyelvek azt rebesgették: hogy e hó elején annyira megütötte a lapos gutta, hogy még hivatalnokait sem tudta kielégíteni. Ha addig várunk míg az színiültig telik: egyenként elvihet a járvány. Nekünk polgároknak vállvetve kell e bajon segítenünk. Melyik az polgártársaink közül, a ki örömet ne áldozna egy pár szekér és gyalog napszámot e sürgős munkára? A következő indítvánnyal lépünk polgártársaink elébe; indítsunk el magunk közt egy aláírást, melyben kiki tehetségéhez képest írja alá: hány szekér vagy gyalog napszámmal kívánják ez elodázhatatlan ügyet elősegíteni. A kiknek szekerük van, in natura szolgáltatathatják ki a napszámot, szekereknek a helyszínére küldése által. Az alatt mig az aláírások folynak, erélyes polgármesterünk a tanács

segélyével csináltasson szakértő mérnök által egy tervet: hol kell a töltést megkezdeni, hogyan kell folytatni, mennyire kell azt fölemelni stb. Midőn az aláírások — mint reméljük — szépen fölszaporodnak: a tanács bizza meg valamelyikét erélyesebb polgártársainknak a munka kivitelével. Ez az aláírt napszám díjakat fölszedeti, szekeret bérel s a munkát gyorsan és erélyesen végrehajtja. Szerkesztőségünk ezennel három szekér- és három gyalog napszámmal kezdi meg az aláírást.

Mi hir külföldön?

— Angliában a kormány bomlásnak indult. Erre vonatkozólag az angol lapok véleménye különböző ugyan, de általában az egészet csak átmeneti változásnak tartják, melyet a végleges megállapodás csak ezután fog követni. Az eddigi változásokkal a konservatív párt teljességgel nincs megelégedve; a liberális is csak némileg.

Spanyolországban a legutóbbi hírek kedvezők a köztársaságra nézve. A déli felkelők hatalmában volt vidékek és városok jobbadán meghódoltak, s még csak Carthagena a fő darázstészek van hátra. Hogy ez is a köztársaság hatalmába kerül nemsokára, onnan következtethető, mert eddig megoszlott erejét most már összehoztositva fordíthatja azon város ellen.

Poroszországban a kormánynak közelebből már a második összeütközése van az ultramontanokkal. Első volt az, midőn a német főpapok testületileg kijelentették, hogy az egyházpolitikai törvényeknek engedelmessé nem fognak. A második eset abból áll, hogy a poseni érsek Ledhodoski egy kanonokat nevezett ki a nélkül, hogy a törvények értelmében a kormánynak előlegesen bejelentette volna. Ezért az érsek törvényszék elé idéztetett, de azt felelte, hogy ténye tisztán egyházi ügy lévén, abba a kormánynak beleszólása nincsen. A következményt majd feljegyezzük.

Braziliában is kitört a harez, az államhatalom és ultramontanok között. Okot adott erre a pernambukoi püspök erőszakoskodása, ki a szabad kömvéseket az istentiszteletől eltiltotta, s gyermekeiket a bérálásban nem részesítette. Az államtanács tudtára adta a püspöknek, hogy a szabad kömvésekkel szemben követett eljárása a császár beléegyezése nélkül történvén, érvénytelen, s négy hét alatt visszavonandó.

Mi hir városunkban?

A helyi önképző iparos egylet ma estve dal- és táncszertélyt rendez, a melyből befolyó tiszta jövedelemnek fele része a bécsi világkiállításra küldendő iparos segédek költsége fedezésére lesz fordítva. Figyelmeztetjük e nemes czélra polgártársainkat. Ohajtjuk, hogy mentől több iparosaink látogathassák meg a nagyszerű kiállítást. Szép volna, ha azon tanúságot hoznák el magukkal, hogy az iparnak ama nagyszerű remek művei nem züg politikálással, de kitartó munkálással jönnek létre.

A Telelekikert elején egy sátorban egész dinnye raktár van, melyet ékes tarkaságban szegélyez egy lerágott és levágott dinya hájából álló koszorú. Valjon nem volna-e ut, mód e veszélyes vendégeskedő helynek eltisztítására nézve; abban nem kételkedünk, hogy ez eltisztítás minden olvasóink által ohajtott cél.

— **Múlt hetivásárunk** alkalmával délelőtt 9—10 óra körül két faluról jövő székely a járvány által hirtelen megtámadtatva leest lábairól. A minden felőlről érkezett segély, dörzsölés csakhamar eszméletre hozta a betegeket, de mint halljuk egyik mégis áldozatává lett e borzasztó járványnak

— **Sok panasz merül fel** városunkon egy régi baj orvoslása végett; e baj a gyenge világítás. Egyetlen sétáló helyünk is néha azon neveltséges állapotban van, hogy míg egyik fele ki van világítva, másikon ellenkezőleg a legnagyobb sötétség uralkodik. Jó volna legalább cserélgetni, ma a felső, holnap az alsó felét világítván meg, — a változatosság néha kevésbé tünteti fel a hibát.

— **Kovács Áron** siremléke a tegnap reggeli vonattal megérkezett s azonnal a temetőbe szállítatott, hol felállítása iránt az intézkedések megtétettek.

— **SzentIványi Kálmán** alkirálybiránk a cholera miatt betiltotta az ákosfalvi bucsut. Ugyanezt tette Tibáld Antal alkirálybíró is Udvarhelyszék területén.

— **Egy czifra kut viz nélkül.** A sáros-utca felső végén lévő ujonnan átalakított kut, mióta délibábos pusztákra emlékeztető hosszú gépjétől megfoszták e miatti bánatában aggasztó aszkórságba esett, — naponkint alig enged magából pár veder vizet kipréseltetni. E kurnak — úgy tudjuk — a rajtatett műtét előtt elég dúz forrása volt, melyet azonban annak idejében nemcsak feledtek kitakarítani, sőt forrása — hihetőleg épen ez alkalommal dugult bé. Ez eset annál szomorubb, mivel egész utcának az egyetlen kut állott használatára s minnek szükségessége leginkább egy esetleg bekövetkező tüzeset alkalmával lenne nagyon is érezhető: ajánljuk e

szegény kutat és a merőben viz nélkül levő utcát a t. városi képviselőt becses figyelmébe.

— **Furesa choleraális nézet.** Hogy áll kelteknél a cholera atyafi? kérdők közelebből egy jámbor, selyei székelytől. Hja elég rosszul biz a édes ur — volt reá az őszinte felelet — közénk épen a tegnap ütött bé — a Kacsóné asszonyom harmad fél éves tulkán kezdte meg.

— **A cholera tudósításokat** lapunk bezártáig nem tudtuk megkapni. Felkérjük alkirálybíró és a városi kapitány urakat: méltóztassanak intézkedni: hogy a cholera-esetek kedd- és péntek estig szerkesztőségünkhez beküldessenek.

Szinészet.

A legközelebbi színelőadások közönségünk részéről — az eddigiekhez képest — elég pártfogásban részesültek, minek oka egyfelől Vincze Mariska első föllépte és másfelől Sardou Viktor híres „Rabagas“-ának színrekerülése.

Kedden, augusztus 12-én lépett fel „Vincze Mariska“ a „Tücsök“-ben, e Sand György regényéből átdolgozott színműben. Ez idény legsikerültebb előadásai közt is dícsérettel említhető. Vincze Mariska a szép reményekre jogosító tehetségek közé tartozik, s ha ez alkalommal, Fanchon szerepében (és „Rabagas“-ból Gabrielle szerepében) teljes bírálatot nem adhatunk is fölé, annyit bátran mondhatunk, hogy élénk játéka, helyes felfogása, s a színpadon, már is feltűnt jártassága közönségünkre megnyerőleg hatott. Ez esti játéknak fénypontja, Landrinak (Krasznai) tett szemrehányásainál öltött fel; azelőtt még jól, de azutáni jeleneteiben már több erőltetettséggel játszott. Első megjelenése — dacára annak, hogy öltözékével kissé túllépett a kellő határon — hatásos volt, s végig fönttartá a kellemes benyomást, azt azonban meg kell jegyeznünk, hogy a valódi színpadi hatás, a természetes lehetőleg hű előadása által mindig könnyebben és jobban elérhető, mint a művészinak hamis vagy helytelen erőltetése által, s oly kisegítők, minő — a másoknál is megrótt — hangos légbeszívás, énekszerű hanghordozás, nem emelik a hatást, mihelyt feltűnővé váltak. Az előadás többi szereplőiről röviden szólva: mindnyájan emelték az előadás sikerét: Krasznai — kiről eddig nem sok dícséretet mondhattunk — ez estén megszokott modorában, igen jó sikerrel játszott. Czakóné igen helyes fölfogással és jó kivitellel személyesíté Fadetie anyót; Szentgyörgyi jól játszott és Kendi, Didierban, sokat nevelteté a különben is jó hangulatban levő közönséget.

(Rabagas előadásáról, térszúke folytán jövő alkalommal.)

Dürüczkölő.

Azon rettentő vádak közt, melyeket ellenünk a szász atyafiak külföldi s jelesen németországi lapokban emelnek, ott van az is, hogy hálátlanok vagyunk irányukban, a kik vitézségökkel annyiszor megmentettek a törököktől és a tatároktól. Ugyan mely csatamezőken mentett meg minket az atyafiak vitézsége a török-tatároktól? Talán a kényérmezei ütközetben, mely a Kinizsi és Báthori hősiességén kívül a szászok azon vezényszaváról lett híres: „Springen die Muresch“, mely vezényszóra a vitéz atyafiak a Marosba futottak, s azt átgázolván a tulsó partról nézték nagy vitézen, hogy mit csinál Kinizsi. Vitézségöknek ez emlékét máig fenntartotta a hagyomány. Nem annyira elestek, mint megáztak érettünk.

* * *

Az ó szász atyafiak politikájáról is el lehet mondani, a mit egy inpertinens széptevő egy kisasszonyról mondott — a nélkül azonban, hogy mi ezáltal legkissebb inpertinenciat követnének el, hogy az az ó szász politika olyan, mint a rezeda: nem szép, de szagos.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilv. ülésében a 1873. év aug. hó 18-án és következő napjain következő ügydarabok fognak előadatni.

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. bíró által.

Roth K. Heydendorf E. s t. e. munkadíj i., Jurka J. Pipernea Gy. e. atyaság s élelm. i. Cornea O. s t. Petru P. s. t. e kárt. i., Kimakóvícs A. Serbu G. e. ad i., özvegy Stan Ventilla M. öz. Nán Dobra e., Dítász Vohanna Dudas János e. külön lakhely i., Martin R. Videnfelder Z. e. munkadíj i., Hersel J. Gy Consande J. e. haszoubér i., Jaeger H. Robesch Gy. e. biztosító díj iránt.

Ferencz Károly k. t. r. b. által.

Mártontelke községének Theil József e. p., Popa Jánosnak Ejszaki Károly e. p. 129 frt i., Borbély Józsefnek Dezső Lajos e. 226 frt 40 kr i., Juon Györgynek Péter Ilona János e. 13 frt i., Dájbukát testvérek Mih. s. Ferenczné e. 15 frt 97 kr i., kőhalmi g. k. egyház Popovics János e. birth. i., gr. Teleky Károlynak Gá-

bor György e. birth. i., Molnár Jánosnak Proza Mihály e. 16 $\frac{1}{2}$ véka csős törökbuza i., b. Bánffy Albertnek Buha Gáv. e. som. vh. s kárt. i., Barcsay Zsófiának Felkenyér község e. 800 frt i., Grün Leopoldnak Oriánu Stefán és Liána e. 70 frt i.

Déési Farkas k. t. r. b. által.

Kassai Károlyné Kassai Juliánnak Kassai Károly e. telekkönyv i., Szentkovics Jánosnak Nagy Sámuel e. 290 frt i., váltó pere, Klein Jakabnak Nándor Vaszilie és társa e. 100 frt i., Klein Jakabnak Nándor Vaszilie e. 100 frt i. váltó pere, Klein Jakabnak Nándor Vaszilie és társa e. 100 frt i. váltó pere, Ungur Kosztánnak Ungur Juon e. som. vh. i., Groza Tanaszinak Groza Sámson e. 98 frt i., Kiss Bálintnak Pezoz Nicolái l. Krika e. 320 frt i.

Pogány Károly k. t. r. b. által.

Pitáczki Józsefné gyertyános Szöcs Ábrahám e. 95 frt i., széplaki Horváth Gábor Elek Jakab Jánkel e. 60 frt i., Stótz Ábrahám Mucz Tódor s t. kötel. telj. i., özvegy Fosztó Ferenczné Bereczki Ferenc e. haszonbér i., Buka Dániel Mihály József e. bérlemény kiűritése i., dálnoki Bereczki József Németh Károly e. som. vh. i., lesernátoni Dézi Ferenczné fazakas Erdő Sándor e., Aczél István Jakabos János e. több drb. cs. arany viszszaadása i., Demeter Rebeka Bertalan Mózes e. vállóper költsége i., Rozsnyai Rózsalia Barabás András e. ugyanaz iránt.

(Vége köv.)

Jegyzéke

m.-vásárhelyi kir. törvényszéknél 1873. aug. 12-én. nyilvános ülésben előadandó ügyeknek.

k. tsz. bíró Fekete Károly által.

Kondrai Kristófnának Richtzeit testvérek ellen 976 frt 72 kr. o. é. s jár. i. pere. Péter Rebekának Nemes A. Ferenc e. szerződ. teljesítése i. p. Bányai Domokosnak Rákosi József e. 100 veder bor átvétele 1400 frt, kifizetése i. p. Mátyás Györgynek Szövérfi Sára és t. e. 350 frt, váltó ügye. Szabó Bálintnak Lutseli és Wagner ezég e. 440 frt, váltó ügye. Kapeza Józsefnek Lutsch és Wagner ezég e. 120 frt, i.,

k. tsz. bíró Fogarasi Dániel által.

Komán Likáné és t. Komán Petru e. fekvők i. p. Gruzda Juliánnának Gruzda Károly és Mária e. szerződés érvénytelenítése i. p. Zveig Józsefnek Blau és Neubut e. ingóknak végrehajtás alóli feloldása i. p. Gál László és nejeének Sárosi Lajos e. egy beltelek i. p., Hujel Leopoldnak Cseh Juore e. 371 frt, 69 kr. i. p.,

k. tsz. bíró Tibáld Mihály által.

Nagy Jánosnak Száv Vaszi e. egy dr. szántó i. p., Gurguj Józsefnek Albert György e. fekvők kibocsátása i. p., Spiorei Herschnek Novák Ferenc e. 18 frt, 37 kr. i. p., Szabó Józsefnek Orosz György e. egy kaszáló i. p., Adomosi Ferencnek Farkas Jánosné e. zálogos szerződés érvénytelenítése i. p.,

Bécsi tőzsdei árkelet

(julus 28.)

5% metallique	67.40
5% nemz. államkölesön	72.75
1860. államkötvény	102.25
Bankrészvény	107.75
Hitelrészvény	214.—
London	110.90
Ezüst	107.75
Arany	—
Napoleon arany	887 $\frac{1}{2}$
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	77.—
" " " temesi	75 50
" " " erdélyi	74.75
" " " horvát-slavon	77.50

Felelős szerkesztő MENTOVICH FERENCZ.

Főmunkatárs és a jogirész vezetője: Kuti Albert.

H i r d e t m é n y e k.

Sz. 8824—873. (70)

3—3

p.

Árverezési hirdetmény.

A maros-vásárhelyi kir. törvényszék által ezennel közhírré tétetik, hogy elmebetegség miatt gondnokság alá helyezett felfalusi Boér Albertnek különféle felkelhető javai 1873. augusztus hó 29-ik s következő napjain mindig d. e. 9 órakor kezdődőleg közárverésen a vitelár azonnali készpénzbeni kifizetése mellett a helyszínén Felfaluban Boér Albert udvarában elfog adatni.

A kir. törvényszéknek M.-Vásárhelytt, 1873. július hó 1-én tartott üléséből.

Damokos

k. t.-széki elnök.

Nagy Pál, jegyző.

(10)

37—52

Galéne-befecskendezés.

Gyógyít fájdalom nélkül 3 nap alatt minden húgycső-kifolyást, úgy most keletkezőt, valamint kifejezett és egészen idültet.

Központi főraktár az osztrák-magyar birodalom számára:

Maager Vilmos, Bécs,

Bäckerstrasse 12. szám

Ára használati utasítással: 3 frt 70 kr. Pesten TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél

(31)

(4—5)

Cséplő-gépek,

kézi, húzó, emelő, víz és gőzkezelésre alkalmazhatók, 120 frtal feljebb Bécsig bérmentes küldéssel kaphatók:

Mayfarth F. és társa

gyárában Frankfurtban.

Rajzok, és leírásokkal kívánatra ingyen szolgál.

(17)

25—*

Legújabb törvénykezési munkák.

Kaphatók Witich J. könyvkereskedésében Maros-Vásárhelytt.

Adótörvények és szabályok gyűjteménye,

községek s különösen jegyzők számára
irta: Till Antal ára 1 frt 20 kr.

A Telekkönyvi Rendtartás.

és az erre vonatkozó törvények és rendeletek magyarázata tekintettel Erdélyre
irta Zilinszky Imre Ára 2 frt 40 kr.

Az új szolgabírói hivatal.

kézikönyve

megyei tisztviselők, ügyvédek, jegyzők, és községi előljárók használatára. Ára 2 frt,

Birtokrendezési eljárás

az ország erdélyi részében ára 40 kr,

Kolozsmegye-gyalui egyesbirája által

a községi előljáróságok részére kiadott

UTASÍTÁS

községi bíróságokhoz utasított ügyek tárgyalása és kezelése tárgyában.

mintákkal,

Ára 20 kr. — Postánküldve 26 kr.

Törvényczikk a községek rendezéséről Ára 40 kr.

1873-ik évi országgyűlési törv. czikkek 1-ső füzet 50 kr.

Magyarország és Erdély bírósági szerkezete és helyközségeinek legújabb bírósági felosztása, ára 1 frt 20 kr.

Függelék a köztörvényhatóságok, községek és az első folyamodású bíróságok rendezésére vonatkozó törvények és k. ministeri rendeletek gyűjteménye. Egybeillesztette Szeniczai Gusztáv, ára 70 kr.

Az új bélyeg és illetéki törvény, a miniszter utasításokkal, ára 40 kr.

1872-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-ad réti kiadás 1 frt 20 kr, zsebkadás 1 frt 20 kr.

1872-iki Rendeletek tára. Hivatalos kiadás. Hatodik folyam. Előfizetési ára 50 ivnek Pesten 3 frt. Postán bérmentve 3 frt 80 kr.

A bélyeg- és illetéktörvények és szabályok. A legújabb időkig kiegészített hivatalos kiadás. Ára 2 frt. Kötte 2 frt 80 kr.

Törvény és községek rendezéséről. Magyar ázó jegyzetekkel. Nyolczadrét-kiadás. Ára 1 példánynak 40 kr.

Telekkönyvi oktató.

Irtá Ürmösy Boldizsár Ferencz.

2-ik javított kiadás. Ára 80 kr.

Községi Kalauz

vezérkönyv község- és körjegyzők, községbirák, előljárók, s képviselők használatára.

Számos jegyzetekkel és gyakorlati irománypéldákkal, 2-ik a legújabb rendeletekkel bővített kiadás.

Irtá: Tóth Lajos. Ára 4 frt.

Magyar Önügyvéd,

gyakorlati tanácsadó és utmutató a polgári életben előforduló jogügyletek elintézésére, jogügyleteken tárgyazó okiratok és beadványok magyar és német szüvegű iromány példával ellátva, minden osztálybeliek használatára. Ára 2 frt 40 kr.

Irtá. Tóth Lajos.

Községi közigazgatás vagyonkezelés és számadások kézikönyve.

Irtá: Till Antal.

2-ik javított kiadás.

Ára 2 frt 50 kr.

A m. k. belügyminisztertől, a jegyzői szigorlatra készülőknek ajánlva.

(72)

2—3

A magyar keleti-vasut.

A magyar keleti-vasút fővonalának

Kolozsvár-Kocsárdi

összekötő része Apahida, Kolos-Kara, Virágos-völgy és Gyéres állomásokkal

f. 1873. évi augusztus hó 14-én a közforgalomnak átadatik.

A nevezett állomások közül Virágos-völgy csak személyek és podgyász, Kolos-Kara személyek, podgyász és gyorsárúk, Apahida és Gyéres pedig úgy a személyek, podgyász és gyorsárúk valamint a teher árúk felvételére van berendezve.

Ezen összekötő utolsó vonalszakasz megnyitásával, a Magyar keleti vasut engedélyezett egész hálózata a közforgalomnak átadatván Budapest és Brassó közti az egyenes összeköttetés Nagyváradon át kezdetét véendi.

A személyszállító vonatok menetrende külön falragaszok által tétetik közzé.

A fentebbi naptól kezdve a f. évi január 1-jén kelt általános árszabásnak egy új függelék lép hatályba, mely a pálya hálózat összes állomásaira nézve új állomásai árszabásokat, részben megváltoztatott díjtételekkel tartalmaz, és a vonal áttekintési térképét is nyújtja. Ezen függelék által a f. évi január 1-én megjelent függelék, valamint az ennek kapesán f. évi június 1-én kiadott pótfüggelék is hatályon kívül helyeztetik.

Az árszabás, az új függelékkel együtt, úgy az alóírt főigazgatásnál, mint az egyes állomásokon 1 frt 20 krért mindenkor kaphatók.

Budapest, 1873. évi augusztus hóban.

A főigazgatoság.